

Doniyor Kitobi — Bir yuz o‘n to‘qqizinchi qism

Tarixiy yo‘lbelgilarning bashoratli ahamiyati: Injil ramziyligi orqali oxirgi kunlarni anglash

Jeff Pippenger

2024-03-06

Yuz qirq to‘rt ming Ahd Elchisi tomonidan poklanganlar sifatida tasvirlanadi, ulkan olomon esa shahidlikning oq liboslari bilan ifodalanadi. Oxirgi kunlarning ikki muqaddas davridan birinchisi Ahd Elchisi uchun yo‘l tayyorlaydigan elchining ishini aniqlab beradi, ikkinchi davr esa Ilyosning ishini ifodalaydi. Birinchi davr Laodikiya Adventizmining tiriklari ustidan olib boriladigan tergov hukmini, ikkinchi davr esa zamonaviy Rimning ijro etuvchi hukmini ifodalaydi.

Oxirgi kunlarda shaharlardan qochish haqidagi “belgi” Laodikeya Adventizmi tomonidan noto‘g‘ri tushunilgan. Opa Uayt bizga milodiy 66-yildan 70-yilgacha Quddusning vayron qilinishi oxirgi kunlarda Xudoning xalqi uchun ogohlantiruvchi belgining bir namunasi ekanini bildiradi.

“Vaqt uzoqda emas; yaqin orada biz ham dastlabki shogirdlar kabi huvillagan va yolg‘iz joylardan panoh izlashga majbur bo‘lamiz. Rim lashkarlari tomonidan Quddusning qamal qilinishi Yahudiyadagi masihiylar uchun qochish belgisi bo‘lganidek, xalqatimiz tomonidan papalik shanbasini majburiy ijro ettiruvchi farmon orqali hokimiyatning o‘z qo‘liga olinishi ham biz uchun ogohlantirish bo‘ladi. O‘shanda katta shaharlardan chiqib ketish, so‘ngra kichikroq shaharlardan ham chiqib, tog‘lar orasidagi xilvat joylardagi tanho maskanlarga ko‘chib borishga tayyorgarlik ko‘rish vaqti keladi.” Testimonies, 5-jild, 464.

Qochish uchun alomat bo‘lgan Quddus qamali Cestiy tomonidan olib borilgan birinchi qamal edi. Demak, Cestiy vaqtincha bartaraf etilgan tahdidni ifodalar edi, chunki u qamalni o‘rnatgach, so‘ng sirli tarzda chekingan va tarixchilar uning bunday yo‘l tutish mantiqini hech qachon aniqlay olmaganlar.

“Cestiy boshchiligidagi rimliklar shaharni qurshab olganlaridan so‘ng, darhol hujum qilish uchun hamma narsa qulay bo‘lib ko‘ringan bir paytda, ular kutilmaganda qamalni to‘xtatib chekindilar.” Buyuk kurash, 31.

1880- va 1890-yillarda Nyu-Xempshirdan bo‘lgan senator Genri V. Bler Kongressga yakshanbani Milliy Dam Olish Kuni sifatida belgilashga qaratilgan bir qator qonun loyihalarini taqdim etdi. Bu qonun loyihalari odatda “Blerning Yakshanba Qonun Loyiholari” deb atalardi. Senator Bler yakshanbaga dam olish va diniy rioya kuni sifatida amal qilinishining qat‘iy tarafdori edi. U yagona dam olish kuni Amerika jamiyati uchun ijobiy axloqiy va ijtimoiy ta’sirlar ko‘rsatishiga ishonardi. Uning sa’y-harakatlari, ayniqsa diniy guruhlar tomonidan, ma’lum darajada qo‘llab-quvvatlangan bo‘lsa-da, ular, jumladan, din va davlatning ajratilishi haqidagi tashvishlar sababli, qarshilikka ham uchradi.

Bu yer hayvoni tarixida yakshanba qonunchiligini qabul qildirishga bo‘lgan ilk urinish edi; u oxir-oqibat yakshanba qonunini qabul qilganida, ajdaho singari gapirishi belgilangan edi. Aynan

Blerning shu qator qonun loyihalariga 1888 yilgi Bosh Konferensiya sessiyasining xabarchilaridan biri bo'lgan A. T. Jons Kongress zallariga kirib borib, juda balog'at bilan qarshi chiqqan edi. Bir necha urinishlardan so'ng senator Bler Milliy Dam Olish Kuni uchun olib borgan sa'y-harakatlarida sur'atni yo'qotdi. O'sha tarix va Milliy Dam Olish Kuni (yakshanba)ning oqibatlari bilan bevosita bog'liq holda, Ellen Uaytning maslahatlariga oid tarixiy qaydlar ko'rib chiqilishi mumkin.

Uning yakshanba qonuni haqidagi ogohlantirishlarini ko'rib chiqishda topiladigan narsa, Laodikeyadagi Adventizm jiddiy bo'lib, keng tarqalgan holda noto'g'ri tushunilgan. Shaharlardan tashqarida bo'lish zarurligi kontekstida, u hozirgina keltirilgan parchada shunday deb yozgan edi: "shunda katta shaharlardan chiqib ketish vaqti keladi, kichikroq shaharlarni ham tark etib, tog'lar orasidagi xilvat joylardagi tanho uy-joylarga ko'chishga tayyorgarlik sifatida." U Xudoning xalqi qishloqda yashashi kerakligini qayta-qayta o'rgatgan, biroq uning 1888 yildan oldingi qishloq hayoti haqidagi nasihatlar shaharlardan chiqib ketish to'g'risidagi yo'nalishini, yaqin kelajakda Xudoning xalqi shaharlardan chiqib ketishi zarur bo'ladigan kontekstga joylaydi. 1888 yildan keyin esa, qishloq hayoti to'g'risidagi yozma ko'rsatmalarida, u biz allaqachon shaharlardan tashqarida bo'lishimiz kerakligi haqidagi nasihatdan hech qachon chetga chiqmagan.

Tarix davomida yuzaga kelgan Blerning Milliy Dam Olish Kuni haqidagi qonun loyihalari shaharlardan chiqib ketish uchun berilgan "belgi" edi; va garchi Bler qonun loyihalari bu vazifani amalga oshirish uchun zarur bo'lgan sur'atni yo'qotib, tarix zulmatiga singib ketgan bo'lsa-da, qochish uchun "belgi" berilgan edi. U tarixiy yo'l belgisi bo'lmish birinchi qamalda, Kestiy tomonidan keltirilgan qamalda berilgan edi. Yaqinda keladigan yakshanba qonuni Titusning qamali bilan ifodalanadi, va agar biror Laodikyalik Adventistlar o'sha qamal yetib kelgan paytda hali ham shaharlarda bo'lsalar, ular yovuzlar bilan birga halok bo'ladilar.

Oxirgi kunlarda ikkita bashoratli davr bor. Ular tez orada keladigan yakshanba qonuni bilan bir-biridan ajratilgan. Birinchi davr — Laodikeyadagi Adventizm tiriklarning tergov hukmi, ikkinchi davr esa Rim fohishasi ustidan ijro etiladigan hukmdir. Bu ikki davr qayta-qayta tasvirlab berilgan, chunki aynan shu ikki davrda o'n bokira haqidagi masal Millerchilar tarixida bo'lgani kabi so'zma-so'z bajo bo'ladi. Masaldagi kechikish vaqti Habakkuk kitobining ikkinchi bobidagi kechikish vaqti bo'lib, shu bois biz ko'rib chiqayotgan ikki davr Habakkuk ikkinchi bob orqali ham tasvirlab berilgan. O'n bokira haqidagi masal ham, Habakkuk ikkinchi bob ham Millerchilar tarixida so'zma-so'z bajo bo'lgan, va ular bajo bo'lganida, Hizqiyol kitobining o'n ikkinchi bobi, yigirma birinchi oyatdan yigirma sakkizinchi oyatgacha bo'lgan qism ham bajo bo'lgan.

Hizqiyo kitobining o'n ikkinchi bobidagi so'nggi sakkiz oyat "har bir vahiyoning ta'siri" bajo bo'ladigan bir vaqtni ko'rsatadi; o'sha paytda Xudo O'z vahiyalarini "endi ortga surmaydi". Laodikiyadagi Adventizm ichidagi tiriklarning tergov hukmini hamda Tirning fohishasi ustidan ijro etiladigan hukmni belgilab, shu qadar tez-tez takrorlanadigan tarixning ikki davri, Muqaddas Kitobdagi har bir vahiy o'zining mukammal va yakuniy bajo bo'lishiga yetadigan bashoratli davrdir. O'sha davrda bir yuz qirq to'rt ming kishi mustahkamlanadi va ular o'lmaydigan hamda Masih qaytib kelgunicha yashaydigan toifani ifodalaydi. Luqo kitobining yigirma birinchi bobida Masih o'sha avlod kelib yetganini ko'rsatadigan bir "alamat"ni bayon qiladi.

Masih tomonidan vayronagarchilik jirkanchligi bilan bog‘liq holda bayon qilingan qochishga doir “alamat” orqali ifodalangan ikki tarixda ikki davr belgilangan bo‘lib, ularning boshlanishi va yakunlari shundayki, davrning boshida bir “alamat”, oxirida esa “alamatlar” mavjud. Masih O‘zi bulutlarda kelguniga qadar yashaydigan so‘nggi avlodni ifodalovchi deb ko‘rsatgan “alamat” biz hozir yer tarixining so‘nggi avlodida ekanligimizning dalilidir.

Luqo 21-bobda Iso milodiy 66-yildan 70-yilgacha bo‘lgan davrda tom ma‘nodagi Quddusning uch yarim yil davomida oyoq osti qilinishi va vayron etilishidan tortib, 538-yilda boshlanib 1798-yilda yakunlangan ruhiy Quddusning uch yarim yil davom etgan oyoq osti qilinishining oxirigacha bo‘lgan tarixni ko‘rsatadi.

Quddusni qo‘shinlar qurshab olganini ko‘rganingizda, bilinglarki, uning vayron bo‘lishi yaqinlashgandir. O‘shanda Yahudiyada bo‘lganlar tog‘larga qochsinlar; uning ichida bo‘lganlar chiqib ketsinlar; qishloqlarda bo‘lganlar esa unga kirmasinlar. Chunki bular qasos kunlaridir, toki yozilganlarning hammasi bajo bo‘lsin. Ammo o‘sha kunlarda homiladorlarga va emizikli ayollarga hol bo‘lsin! Zero yurtda buyuk qayg‘u va bu xalq ustiga g‘azab bo‘ladi. Ular qilich tig‘idan yiqiladilar va barcha xalqlar orasiga asir qilib olib ketiladilar; va majusiylarning vaqtlari to‘lguncha, Quddus majusiylar tomonidan oyoq osti qilinadi. Luqo 21:20–24.

Quddusni oyoq osti qilayotgan boshqa xalqlarning “vaqtlari” ko‘plikda ifodalangan, chunki bu milodiy 70-yilda nihoyasiga yetgan so‘zma-so‘z Quddusning oyoq osti qilinishini ham, 1798-yilda nihoyasiga yetgan ruhiy Quddusning oyoq osti qilinishini ham anglatadi. Boshqa xalqlar butparastlikni ham, papalikni ham ifodalaydi, va aynan shu ikki hokimiyat Doniyor kitobining sakkizinchi bobidagi “Qachongacha?” deb so‘raladigan vahiy mavzusidir.

Shunda men bir muqaddas zotning gapirayotganini eshitdim; va boshqa bir muqaddas zot gapirayotgan o‘sha muayyan muqaddas zotga dedi: “Doimiy qurbonlik, vayron qiluvchi gunoh va muqaddas maskan bilan lashkarni oyoq osti qilinishga topshirish haqidagi vahiy qachongacha davom etadi?” Daniel 8:13.

Luqo yigirma birinchi bobdagi “majusiylar zamonlari” Xudoning miloddan avvalgi 723-yilda boshlangan va 1798-yilda yakunlangan shimoliy shohlik ustidagi qasosining ikki ming besh yuz yigirma yiliga ishora qiladi. 538-yil gunoh odami muqaddas joyda turib, o‘zini Xudo deb e‘lon qilgan vaqtni belgilaydi; shu tariqa bu davr har biri bir ming ikki yuz oltmish yildan iborat bo‘lgan ikki teng davrga bo‘linadi. Ikkinchi bir ming ikki yuz oltmish yillik davr Luqo yigirma birinchi bob, yigirma to‘rtinchi oyatda yakun topgan deb ko‘rsatilgan ayni tarixning o‘zidir; o‘sha yerda “majusiylar zamonlari” ado bo‘lgan edi. Iso shogirdlariga bayon qilayotgan tarixiy rivoyatda yigirma to‘rtinchi oyat shogirdlarga berilgan guvohlikni 1798-yildagi “oxirzamon”ga olib keladi. Shundan so‘ng Iso Miller harakati bilan bog‘liq “alamatlar”ni ko‘rsata boshlaydi.

Quyoshda, oyda va yulduzlarda alomatlar bo‘ladi; yer yuzida esa xalqlar tanglikka tushib, hayrat va sarosimada qoladilar; dengiz va to‘lqinlar shovullaydi; odamlarning yuragi qo‘rquvdan va yer yuziga kelayotgan narsalarni kutishdan ezilib ketadi; chunki osmon kuchlari larzaga keladi. Shunda ular Inson O‘g‘lining qudrat va ulug‘vor shon-sharaf bilan bulut ichida

kelayotganini ko‘radilar. Bu narsalar yuz bera boshlaganda, qaddlaringizni rostlang va boshlaringizni ko‘taringlar; chunki najotingiz yaqinlashmoqda. Luqo 21:25–28.

Iso aytadiki, “alamatlar bo‘ladi”, va U ularni quyoshda, oyda va yulduzlarda bo‘ladigan alomatlar, xalqlarning iztirobi, osmon qudratlarining larzaga kelishi, so‘ngra esa Inson O‘g‘lining bulut ichida kelishi sifatida ko‘rsatadi. Bu “alamatlar”ning barchasi Millerchilar tarixida bajo keltirilgan edi.

“Bashorat nafaqat Masihning kelish usuli va maqsadini oldindan bildiradi, balki odamlar Uning yaqinlashganini qachon bilishlari kerakligini ko‘rsatuvchi alomatlarni ham taqdim etadi. Iso shunday degan edi: ‘Quyoshda, oyda va yulduzlarda alomatlar bo‘ladi.’ Luqo 21:25. ‘Quyosh qorayadi, oy esa o‘z yorug‘ligini bermaydi, osmondagi yulduzlar qulaydi, va osmondagi qudratlar larzaga keladi. Ana shundan keyin ular Inson O‘g‘lining bulutlarda buyuk qudrat va ulug‘vorlik bilan kelayotganini ko‘radilar.’ Mark 13:24–26. Vahiy olgan kishi ikkinchi kelishdan oldin yuz beradigan alomatlarining birinchisini quyidagicha tasvirlaydi: ‘Katta zilzila bo‘ldi; quyosh jun qopday qora bo‘lib qoldi, oy esa qondek bo‘lib qoldi.’ Vahiy 6:12.”

“Bu alomatlar o‘n to‘qqizinchi asr boshlanishidan oldin guvoh bo‘lingan edi. Ushbu bashoratning bajo bo‘lishida, 1755-yilda hozirgacha qayd etilgan zilzilalarning eng dahshatlisi yuz berdi....”

“Yigirma besh yil o‘tgach, bashoratda tilga olingan navbatdagi alomat — quyosh va oyning qorayishi namoyon bo‘ldi. Buni yanada hayratlanarli qilgan narsa shuki, uning amalga oshish vaqti aniq ko‘rsatib qo‘yilgan edi. Najotkorning Zaytun tog‘ida shogirdlari bilan qilgan suhbatida, jamoat boshidan kechiradigan uzoq sinov davrini — ya‘ni papalik ta‘qibining 1260 yilini, bu xususda U musibat qisqartirilishini va‘da qilgan edi, — tasvirlab bergach, O‘zining kelishidan oldin yuz beradigan ayrim voqealarni shunday tilga oldi va ulardan birinchisi qachon ko‘rilishini ham belgilab berdi: ‘O‘sha kunlarda, o‘sha musibatdan keyin quyosh qorayadi, oy esa o‘z yorug‘ligini bermaydi’. Mark 13:24. 1260 kun, ya‘ni yil, 1798 yilda tugadi. Bundan chorak asr oldin ta‘qib deyarli butunlay to‘xtagan edi. Masihning so‘zlariga ko‘ra, ana shu ta‘qibdan keyin quyosh qorayishi kerak edi. 1780 yil 19 may kuni bu bashorat bajo bo‘ldi....”

“Masih O‘z xalqiga O‘zining kelishi alomatlarini kuzatib turishni va kelayotgan Shohlarining belgilarini ko‘rganlarida shodlanishni buyurgan edi. U shunday degan edi: ‘Bu narsalar yuz bera boshlaganda, boshingizni ko‘taring va yuqoriga qaranglar; chunki najotingiz yaqinlashmoqda.’ U izdoshlarining e‘tiborini bahorda kurtak yozayotgan daraxtlarga qaratib, dedi: ‘Ular endi kurtak chiqarganida, o‘zlaringiz ko‘rib va bilasizki, yoz endi yaqin qolgan. Xuddi shuningdek, sizlar ham bu narsalarning yuz berayotganini ko‘rganingizda, bilinglarki, Xudoning Shohligi yaqin qolgan.’ Luqo 21:28, 30, 31.” Buyuk kurash, 304, 306–308.

Uchta Rimning uch karra tatbiqi shuni ko‘rsatadiki, Quddusning avval butparast Rim, so‘ng papalik Rimi tomonidan oyoq osti qilinishida, ma‘bad va lashkarning zamonaviy Rim tomonidan oyoq osti qilinishi yo o‘n ikki yuz oltmish kunlik davr (butparast Rim), yo o‘n ikki yuz oltmish bashoratli yil (papalik Rimi) bilan ifodalangan edi. Zamonaviy Rimning Xudoning sodiq xalqini

quvg'in qilish davrini belgilovchi ramziy o'n ikki yuz oltmish kun (qirq ikki oy) shu davrlarning har biri uchun o'sha davrdagi sodiqlar uchun qochish vaqtini ko'rsatib beradigan bitta alohida "belgi"ga ega bo'ladi. Uchala davrning har biri davr boshidagi kabi bitta alohida "belgi" bilan emas, balki bir necha "belgilar"ning zohir bo'lishi bilan yakunlanadi.

"Xudo O'z xalqini qutqarish uchun O'z qudratini aynan yarim tunda namoyon etadi. Quyosh paydo bo'lib, o'z kuchi bilan porlaydi. Belgilar va mo'jizalar birin-ketin tez sur'atda sodir bo'ladi. Fosiqlar bu manzaraga dahshat va hayrat bilan qaraydilar, solihlar esa o'z qutqarilishlarining alomatlarini tantanavor quvonch bilan kuzatadilar. Tabiatdagi hamma narsa o'z yo'lidan chiqqandek tuyuladi. Oqimlar to'xtab qoladi. Qorong'i, quyuq bulutlar ko'tarilib, bir-biriga uriladi. G'azabga to'lgan osmon o'rtasida ta'riflab bo'lmas ulug'vorlikka to'la bir musaffo makon bor, u yerdan Xudoning ovozi ko'p suvlar shovqinidek yangrab shunday deydi: 'Bajarildi'. Vahiy 16:17." Buyuk kurash, 636.

Rim fohishasi ustidan ijro etuvchi hukm davri, hali ham Bobil ichida bo'lgan Xudoning boshqa suruvi qochib chiqishi lozimligini ko'rsatuvchi bayroq ko'tarilishi bilan boshlanadi. O'sha davr "alomatlar va mo'jizalar" bilan yakun topadi. O'sha davr Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi "ikkinchi ovoz" bilan boshlanadi va Xudoning ovozi bilan tugaydi. Albatta, Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi birinchi va ikkinchi ovoz — Masihning ovozidir. Birinchi ovoz tirik Laodikiya Adventist jamoati ustidagi tergov hukmining boshlanishini ko'rsatadi, ikkinchi ovoz esa o'sha davrning nihoyasini bildiradi, biroq shu bilan birga Rim fohishasi ustidan ijro etuvchi hukmning boshlanishini ham belgilaydi.

Butun tarix Masih ahdni tasdiqlagan hafta tomonidan boshqariladi, va tez orada keladigan Yakshanba qonuni xoch bilan timsollangan o'rta yo'l-belgi sifatida timsollanadi. Har ikkala tarix ham Alfa va Omega muhriga egadir, chunki har qaysi tarixdagi boshlanish va yakun Xudoning ovozi bilan ifodalanadi. Ular, shuningdek, haqiqatni ham ifodalaydi, chunki o'rta yo'l-belgi Yakshanba qonuniga qarshi isyondir, va ibroniycha "haqiqat" so'zi ibroniy alifbosining birinchi, o'n uchinchi va oxirgi harflari bilan yaratilgan. Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi birinchi ovoz Masihning ovozidir, oxirgi ovoz Xudoning ovozidir, va o'rtadagi ovoz ham Xudoning ovozi bo'lib, ayni o'sha joyda o'n uchinchi harfning isyoni yer hayvonining ajdaho kabi "gapirishi" orqali ifodalanadi; bu esa Vahiy kitobining O'N UCHINCHI bobida tasvirlangan.

Yaqinda joriy etilajak Yakshanba qonunidagi nishon Xudoning sodiqlari uchun qochish kerakligini bildiruvchi "belgi"ni anglatadi, biroq u, shuningdek, nishon ko'tarilishi bilan yakun topadigan bashoratli davrning boshlanishida ham bir "belgi" bo'lishi kerakligini ko'rsatadi. O'sha "belgi" — Iso yer sayyorasining so'nggi avlodi yetib kelganining dalili sifatida ko'rsatgan narsadir. Luqo kitobining yigirma birinchi bobida shogirdlar, U ma'bad vayron qilinishi haqida aytganida, Masih nimani nazarda tutganini so'raydilar.

Ular Undan so'rab dedilar: "Ustoz, unda bu narsalar qachon bo'ladi? Va bu narsalar yuz berish arafasida ekanini bildiradigan qanday alomat bo'ladi?" Luqo 21:7.

So'ngra Iso ma'bad va shahar vayron qilinadigan yetmishinchi yilga olib boradigan tarixni bayon qila boshlaydi va yigirma to'rtinchi oyatgacha davom etib, unda g'ayriyahudiylarning "vaqtlari"

qachon ado bo'lishini ko'rsatadi.

Va ular qilich tig'idan yiqilurlar va barcha xalqlar orasiga asir qilib olib ketilurlar; Quddus esa g'ayriyahudiylar tomonidan, g'ayriyahudiylarning vaqtlari to'lgunga qadar, oyoq osti qilinur. Luqo 21:24.

Bu oyat so'zma-so'z Quddusga ishora qiladi, degan g'oya futurizm deb ataladigan katolik teologik nodonligiga asoslanadi; u ramziyni so'zma-so'z tatbiq etadi va bashoratlarning bajo bo'lishini faqat dunyoning oxiriga joylaydi. Ushbu oyatning to'g'ri tatbiqiga qarshi hujum Yangi Ahd o'qib kelinayotgan butun davr mobaynida Shaytonning yirik hujumlaridan biri bo'lib kelgan. So'zma-so'z Quddus Masih davrida bashoratli Quddusning timsoli bo'lishdan to'xtadi; o'sha paytda so'zma-so'z bashorat ruhiy tatbiqqa o'zgardi. Bu vahiy havoriy Pavlus tomonidan mustahkam o'rnatilgan asosiy ta'limot edi. Quddusning oyoq osti qilinishi 538-yildan 1798-yilgacha davom etgan papalik zulmatining bir ming ikki yuz oltmish yilini ko'rsatadi.

Ammo ma'baddan tashqaridagi hovlini tashlab qo'y, uni o'Ichama; chunki u g'ayriyahudiylarga berilgandir; ular esa muqaddas shaharni qirq ikki oy oyoq osti qiladilar. Vahiy 11:2.

Payg'ambarlikdagi Quddus xochda tanlangan shaharning timsoli bo'lishdan to'xtadi.

Qadimgi Quddus zaminini bosib yurishni yaxshi narsa deb biladiganlar va Najotkorning hayoti hamda o'limi bilan bog'liq joylarni ziyorat qilish orqali o'z e'tiqodlari juda mustahkamlanadi, deb his qiladiganlar qanchalar ko'p! Ammo qadimgi Quddus osmondan tushadigan poklovchi olov bilan tozalanmaguncha hech qachon muqaddas joy bo'lmaydi." Review and Herald, June 9, 1896.

Iso yigirma to'rtinchi oyatda shogirdlarni 1798-yildagi oxirzamon davriga olib kelgach, keyin birinchi farishtaning xabari tarixga kirib kelgan Millerchilar davrini taqdim etdi.

Quyoshda, oyda va yulduzlarda alomatlar bo'ladi; yer yuzida esa xalqlar iztirobga tushib, sarosimada qoladilar; dengiz va to'liqlar shovullaydi; odamlar yer yuziga kelayotgan hodisalarni kutib qo'rquvdan yuraklari orqaga tortib ketadi; chunki osmon qudratlari larzaga keladi. Shunda Inson O'g'lini qudrat va buyuk ulug'vorlik bilan bulut ichida kelayotganini ko'radilar. Va bu voqealar yuz bera boshlaganda, qaddini rostla va boshlaringizni ko'taringlar; chunki najotingiz yaqinlashmoqda. Luqo 21:25–28.

Millerchilar tarixini boshlab bergan alomatlar Xudoning Kalomining hech qachon xato qilmaydigan qudratiga muvofiq ravishda amalga oshdi.

"Quyoshda, oyda va yulduzlarda bo'ladigan alomatlar amalga oshgan." Review and Herald, 1906-yil 22-noyabr.

Keyingi maqolada Luqo kitobining yigirma birinchi bobini davom ettiramiz.

"1848-yil 16-dekabr kuni Rabbiiy menga osmon qudratlarining larzaga kelishi haqida bir manzara berdi. Men ko'rdimki, Rabbiiy Matto, Mark va Luqo tomonidan qayd etilgan alomatlarni berar ekan, 'osmon' deganda haqiqatan ham osmonni nazarda tutgan, 'yer'

deganda esa yerni nazarda tutgan. Osmonning qudratlari — quyosh, oy va yulduzlardir. Ular osmonlarda hukmronlik qiladilar. Yerning qudratlari esa yer yuzida hukmronlik qiladiganlardir. Xudoning ovozi bilan osmonning qudratlari larzaga keladi. Shunda quyosh, oy va yulduzlar o‘z o‘rinlaridan siljiriladi. Ular yo‘q bo‘lib ketmaydi, balki Xudoning ovozi bilan larzaga keltiriladi.

“Qorong‘i, og‘ir bulutlar ko‘tarilib, bir-biriga urildi. Atmosfera ajralib, orqaga o‘raldi; shunda biz Oriondagi ochiq makon orqali yuqoriga qaray oldik, o‘sha yerdan Xudoning ovozi keldi. Muqaddas Shahar o‘sha ochiq makon orqali pastga tushadi. Men ko‘rdimki, yerning qudratlari hozir silkitilmoqda va hodisalar o‘z tartibida yuz bermoqda. Urush, urush xabarlar, qilich, ocharchilik va vabo avvalo yerning qudratlarini silkitadi, so‘ngra Xudoning ovozi quyoshni, oyni va yulduzlarni, shuningdek bu yerni ham silkitadi. Men ko‘rdimki, Yevropadagi qudratlarning silkinishi, ba‘zilar ta’lim berganidek, osmon qudratlarining silkinishi emas, balki g‘azabl原因 xalqlarning silkinishidir.” Ilk Yozuvlar, 41.